

"een sterke persoonlijkheid"

Al zo'n jaar of tien kende ik haar. Ik verving de leider van de groep (soort bijbelkring) die in haar huis werd gehouden. Ze was indrukwekkend! Lichamelijk broos, maar geestelijk heel sterk. Ze ging driemaal per week naar de dialyse, had kanker en reuma en kon op het laatst niets meer. Altijd als je vroeg 'hoe gaat het', was het antwoord 'ach...Ze klaagde nooit! Veel belangstelling had ze altijd voor anderen.

Ze had vijf kinderen, de nodige klein- en ook achterkleinkinderen. Die kochten allemaal pinguïns voor haar. Toen ik vroeg of ze die spaarde, zei ze: 'Ach...dat zijn van die dingen.'

Haar vaste antwoord als ze geen antwoord geven wilde. Toen ik haar eens vertelde dat ik geen moeder had, zei ze onmiddellijk: 'Dan ben ik voortaan je moeder!'

Ik zal dat nooit vergeten!

Vandaag hebben we haar begraven. Tijdens de dienst mocht ik een woordje spreken. Ik heb een paar woorden (die hier bij gedichten staan onder "van die dingen") die ik al in februari 2011 over haar geschreven had, voorlezen. Later kreeg ik van een kleinzoon en een zoon te horen dat ik haar zo raak beschreven had. Het was een voorrecht om het te mogen doen!

© juli 2013, Alida, BasicPublishing.nl